

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 109 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Punkt 5 på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 105 af 15. marts 1939 om indkøbsforeninger for mindre jordbrugere, jfr. lov nr. 320 af 7. juli 1945, lov nr. 176 af 30. marts 1946 og lov nr. 125 af 31. marts 1949.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2471).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 112 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Jeg skal foreløbig forbigå punkt 6 på dagsordenen.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov om tilvirkning og forhandling af margarine m. m., jfr. lovbekendtgørelse nr. 229 af 28. juni 1937.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5363; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2373).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Lars P. Jensen: Jeg har i og for sig ikke så farlig mange — eller reelt ingen — bemærkninger at gøre til det foreliggende lovforslag, som tilsigter at spare staten for en udgift og lægge den over på selve varen. Der kan siges meget både for og imod, men

i betragtning af, at der er tale om et meget ringe beløb, 15 øre pr. 100 kg margarine, skal jeg ikke anstille betragtninger i så henseende. Derimod vil jeg gerne, da det er margarineloven, der er tale om, spørge den højtærede landbrugsminister, om han ikke mener, at en hel del eller i hvert fald nogle paragraffer i denne lov er forældede og har overlevet sig selv. Blandt andet står der i § 3, stk. 2, at detailudsalg, der handler med margarine, skal skilte med dette. D. v. s. at man stadigvæk beholder den ordning, at forretningsfolk skal have dette kedelige skilt hængende: her handles med margarine. Endvidere står der i § 4, stk. 3 — jeg beder om formandens tilladelse til at citere —:

„Handel med margarine på torv, fra skib eller fra ambulansudsalg er forbudt.“

Denne paragraf forbyder f. eks. reelt mælkevogne at handle med margarine. Jeg mener, det er en paragraf, der har overlevet sig selv, for man har i handelsministeriet tilladt, at margarine, der var bestilt, måtte udbringes, og man har i ministeriet gennem tiden, der er gået, givet tilladelse til, at margarine, der var bestilt, godt måtte udbringes med mælkevogne. Jeg tror, den tid er forbi, hvor man forveksler margarine med smør, da både smør og margarine er indpakket og ikke sælges i løs vægt, så jeg vil henstille til ministeren at se lidt velvilligt derpå, hvis vi i et kommende udvalg foreslår denne paragraf ændret.

Endvidere siger § 17, stk. 1, at der i lokaler, der ligger i umiddelbar forbindelse med et mejeri, ikke må findes margarine. Det vil sige, at et ismejeri, der tilfældigvis er kommet til at ligge i samme matrikelnummer som et mejeri eller i samme bygning, heller ikke må handle med margarine. Jeg synes ikke, disse paragraffer er tidsvarende, og vil gerne i udvalget tale lidt nærmere med ministeren derom.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en velvillig behandling.

Kryger: Det forslag, som den højtærede landbrugsminister har forelagt for det høje ting, går ud på en revision af den gældende lov af 28. juni 1937. Når der ikke i de mellemliggende år har været foreslået nogen ændring af den lovbestemmelse, hvorefter kontrollen med margarine bliver betalt af staten, er årsagen vel den, at man i besættelsestiden og efterkrigsårene ikke har haft nogen væsentlig produktion af margarine her i landet. Men da margarineproduktionen nu er steget og i øjeblikket udgør ca. 61 mill. kg, medens maksimum før krigen var 82 mill. kg, har man fundet det